

OMO

3 - Klíčové koncepty modelování systémů II

- Abstraktní datový typ
- Mutabilita, immutabilita
- Zpřístupnění reprezentace
- Nezávislost reprezentace
- Reprezentační invarianty

Ing. David Kadleček, PhD

kadlecd@fel.cvut.cz, david.kadlecek@cz.ibm.com

Verze 22.10.2018

Abstraktní Datový Typ (ADT)

Odděluje abstraktní vlastnosti datového typu od jeho implementace. Abstraktní vlastnosti jsou ty, které jsou viditelné a měl bych je brát v potaz v kódu, ve kterém abstraktní datový typ používám. Konkrétní implementace je schovaná a mohu ji bez dopadu na tento kód měnit.

Hlavním reprezentantem datové abstrakce je **Abstraktní Datový Typ (ADT)**. ADT je matematický model pro datový typ definovaný množinou hodnot a operací nad těmito hodnotami, které splňují definované axiomy. Ekvivalentní k algebraické struktuře v abstraktní algebře.

Příklady:

- Typ Integer je ADT definovaný hodnotami ..., -2, -1, 0, 1, 2, ... a operacemi +, -, /, <, >, = které splňují axiomy asociativity, komutativity atd. V programovacích jazycích např. typ *boolean*, *float* atd. reprezentuje tzv. ADT.
- V objektově orientovaném programování jsou třídy reprezentantem datové abstrakce - zapouzdřují přístup k datům (encapsulation) a poskytují pouze část dat (information hiding)
- Typy z collection API jako *Collection*, *List*, *Set*, *Map* jsou příkladem datové abstrakce - předepisují práci s datovou strukturou pomocí API a definuje princip práce s daty.
- RDBMS používají abstrakci tabulky, které má záznamy (*Row*) a sloupcečky (*Column*). Uživatel je odstíněn

Mutable a immutable ADT

Typy, vestavěné nebo uživatelem definované, lze klasifikovat jako:

- **mutable (měnitelné)**
- **immutable (neměnné).**

Mutable typy lze změnit, to znamená, že poskytují operace, které při spuštění způsobují, že výsledky dalších operací na stejném objektu dávají různé výsledky.

=> `Date` je mutable, protože můžete volat `setMonth` a sledovat změnu pomocí operace `getMonth`.

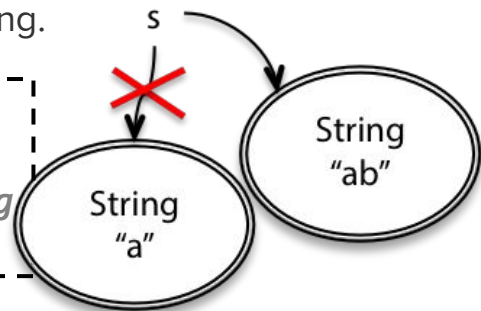
=> `String` je neměnný, protože jeho operace vytvářejí nové objekty `String` spíše než by měnily existující.

Mutabilita

Mutable (měnitelné) objekty jsou takové, které obsahují metody, které modifikují hodnotu objektu.

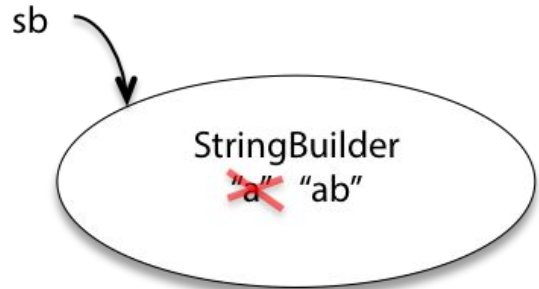
String je immutable, tedy např. při přidání znaků na konec se vždy vytváří nový String.

```
String s = "a";  
s = s.concat("b"); // s+="b" and s=s+"b" also mean the same thing
```


StringBuilder je mutable. Tedy i přidání znaků na konec modifikuje originální objekt.

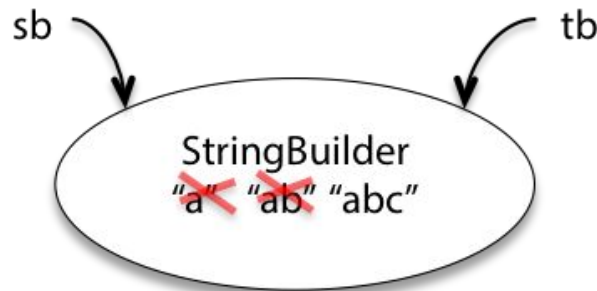
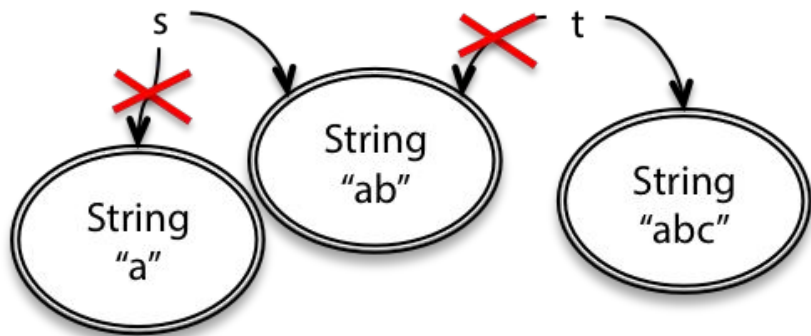
```
StringBuilder sb = new StringBuilder("a");  
sb.append("b");
```


Mutabilita

Rozdíl mezi mutable a immutable typy začne být evidentní ve chvíli, kdy máme víc jak jednu referenci na objekt. Např. když `t` ukazuje na stejný `String` jako `s`, a `tb` ukazuje na `StringBuilder` jako `sb`, tak:

```
String t = s;  
t = t + "c";  
StringBuilder tb = sb;  
tb.append("c");
```


Rizika mutability - předávání mutable parametrů

[1] Vytvoříme metodu, která sečte hodnoty v listu

```
public static int sumOdd(List<Integer> list) {  
    int sum = 0;  
    for (int x : list)  
        If (x%2 != 0)  
            sum += x;  
    return sum;  
}
```

[2] Vytvoříme metodu pro sečtení absolutních hodnot v seznamu. Abychom dodrželi principy DRY, tak přepoužijeme metodu `sumOdd()` a nemuseli draze vytvářet list znovu, tak modifikujeme původní list

```
public static int sumOddAbs(List<Integer> list){  
    for (int i = 0; i < list.size(); ++i)  
        list.set(i, Math.abs(list.get(i)));  
    return sumOdd(list);  
}
```

[3] Po čase někdo jiný metodu použije

```
public static void main(String[] args) {  
    List<Integer> myData = Arrays.asList(-5,-3,-2,1);  
    System.out.println(sumOddAbs(myData));  
    System.out.println(sumOdd(myData));  
}
```

Pozn: Java ArrayList je mutable. Ale např. Collections.unmodifiableList(List) vrací ale immutable list

=> **Náchylné na chyby:** Implementátor `sumOddAbs()` chtěl jen dodržet princip DRY a nechtěl vytvářet drahou kopii celého seznamu. Bohužel bez znalosti implementace nelze tuto “zradu” odhalit

Rizika mutability - vracení mutable parametrů

Tato metoda vrací první jarní den (volá externí službu) na objektu Java *Date* (je mutable)

```
public static Date startOfSpring() {
    return askExternalService();
}
public static void partyPlanning() {
    Date partyDate = startOfSpring();
}
```

Pak se vývojář rozhodne, že bude odpověď ze služby cachovat, aby ji příliš nezatěžoval

```
public static Date startOfSpring() {
    if (lastAnswer == null)
        lastAnswer = askExternalService();
    return lastAnswer;
}
private static Date lastAnswer = null;
```

A druhý vývojář se rozhodne, že posune party o jeden měsíc

```
public static void partyPlanning() {
    Date partyDate1 = startOfSpring();
    partyDate1.setMonth(partyDate1.getMonth() + 1);

    Date partyDate2 = startOfSpring();
    // vrátilo posunuté o měsíc
}
```

=> **Náchylné na chyby a náročné na změny:** Je vytvořen kód, který jen čeká na zavlečení chyby. Dva vývojáři provedli dvě úpravy což vyústilo v chybu

Rizika mutability

Mutable typy jsou “mocnější” z hlediska funkcionality a zpravidla mají i lepší performance - immutable typy při většině volání vytvářejí kopie.

Proč tedy vůbec používat immutable typy?

- **immutable typy jsou méně náchylné pro vznik bugů** - u mutable typů vzniká velké množství chyb kvůli tzv. Aliasingu - na ten samý objekt se odkazujeme z různých míst kódu.
- **kód s immutable typy je jednodušší na pochopení** - čtenář kódu nemusí studovat implementaci, aby zjistil co se vlastně děje na pozadí
- **kód s immutable typy i vlastní immutable typ je jednodušší na upravování** - jestliže mám pod kontrolou co se děje na pozadí v kódu, tak je mnohem bezpečnější zasahovat do již hotového kódu
- **Mutable objekty zesložitují kontrakt a zhoršují reuse** - při přepoužití musím zpravidla zasahovat mnohem hlouběji do kódu a řešit situace Aliasingu.

I když obecné doporučení je používat immutable typy, tak jsou určité situace, kdy je výhodnější použít mutable typ (např. z performance důvodů) a existují užitečné mutable typy jako např.: ArrayList, Hashtable z Java Collections API.

Collections API poskytuje metody, které vrací immutable varianty: např. Collections.unmodifiableList

Klasifikace typů a operací

Operace abstraktního datového typu dělíme takto:

- **Creators** - vytvářejí nové objekty daného typu. Creator může vzít objekt jako argument, nikoli však objekt stejného typu jako ten, kterého vytváří.
- **Producers** - vytvářejí nové objekty ze starých objektů daného typu. Operace `concat` v třídě `String` je příklad produceru: vezme dva stringy a vytvoří z nich nový reprezentující jejich spojení
- **Observers** - berou objekty abstraktního typu a vracejí objekty jiného typu. Operace `size` v třídě `List` je příkladem observeru, jelikož vrací `int`.
- **Mutators** - mění objekty. Metoda `add` třídy `List`, je příkladem mutátoru, protože mění list tím, že na jeho konec přidává element.

Klasifikace typů a operací

Schématicky lze tyto různé typy zapsat následovně:

- **creator** : $t^* \rightarrow T$
- **producer** : $T+, t^* \rightarrow T$
- **observer** : $T+, t^* \rightarrow t$
- **mutator** : $T+, t^* \rightarrow \text{void} \mid t \mid T$

Kde T je sám abstraktní typ; každé t je nějaký jiný typ. $+$ značí, že se typ může v signatuře metody vyskytnout jednou nebo n-krát, $*$ a je nula nebo n-krát, \mid značí *nebo*.

Příklady pro pochopení schéma

Producer vezme dvě hodnoty abstraktního typu T - [String.concat\(\)](#):

- [concat](#) : $\text{String} \times \text{String} \rightarrow \text{String}$

Observer může být bezparametrický (žádný argument typu t):

- [size](#): $\text{List} \rightarrow \text{int}$

... nebo naopak brát několik parametrů:

- [regionMatches](#): $\text{String} \times \text{boolean} \times \text{int} \times \text{String} \times \text{int} \times \text{int} \rightarrow \text{boolean}$

Creator operace je často implementována jako *constructor*, např. [new ArrayList\(\)](#),

- [new ArrayList\(\)](#): $() \rightarrow \text{ArrayList}$

může to ale být i jednoduchá statická metoda jako [Arrays.asList\(\)](#):

- [valueOf](#): $() \rightarrow \text{String}$ Pozn. Creator implementovaný jako statická metoda je často nazýván jako *factory method*. Např. [String.valueOf](#).

Mutators často vrací `void`, ale není to ve 100%. Metoda, která vrací `void` musí být volána kvůli nějakému side-efektu. Např. [Component.add\(\)](#) v Java UI toolkitu vrací samotný objekt, aby bylo možné metody `add()` zřetězit za sebe.

- [add](#): $() \rightarrow \text{Component}$

int je primitivní datový typ. `int` je immutable, nemá tedy žádné mutators.

- creators: čísla `0` , `1` , `2` , ...
- producers: arithmetické operátory `+` , `-` , `*` , `/`
- observers: porovnávací operátory `==` , `!=` , `<` , `>`
- mutators: nemá

List je typ pro reprezentaci listu. `List` je mutable. `List` je také interface, což znamená, že ho implementují ostatní třídy, např. `ArrayList` a `LinkedList` .

- creators: `ArrayList` a `LinkedList` konstruktory, [Collections.singletonList](#)
- producers: [Collections.unmodifiableList](#)
- observers: `size` , `get`
- mutators: `add` , `remove` , `addAll` , [Collections.sort](#)

String je typ pro reprezentaci řetězce. `String` je immutable.

- creators: `String` konstruktory
- producers: `concat` , `substring` , `toUpperCase`
- observers: `length` , `charAt`
- mutators: nemá

Jak navrhovat ADT

- Je lepší mít **minimální množinu jednoduchých operací, které lze dobře kombinovat**, než spoustu složitých operací.
- Každá operace by měla mít **přesně vymezený účel fungující bez výjimek ve 100 % případů**. NE v 99%. Např. operace `sum` nemá být definována v třídě `List`, protože ačkoliv funguje pro seznam integers, tak nedává smysl pro stringy. Úplně stejně `sum` nedává smysl pro vnořený list.
- Dobrým **testem pro ověření, že typ poskytuje dostatečné metody, je zkusit postupně získat všechny vlastnosti typu**. Pokud je to jednoduché, tak je typ navržen dobře. Např. metoda `size` není nezbytně nutná - velikost mohu zjistit i iterováním přes celý list, nicméně je to extrémně neefektivní
- Dobrým **testem pro ověření, že typ neposkytuje nadbytek operací, je zkusit postupně metody odebírat** a zkoušet jestli mohu rozumně získat vlastnosti objektu
- Typ by měl být buď generický: seznam, množina, graf atd. nebo doménově specifický: mapa ulic, databáze zákazníků, telefonní seznam. **Neměl by kombinovat generické a doménově specifické vlastnosti**. Např. typ Balíček karet by neměl mít metodu `add`, která umožňuje přidávat libovolné typy jiné než karty. Naopak generický list by neměl mít metodu `dealCards`.

Invarianty

Invarianta je vlastnost, která je splněna pro jakýkoliv runtime stav programu ve všech jeho stabilních stavech a nezávisí na chování klienta.

Pozn. Invariance by měla být zaručena pro volání public metod. Tedy mohou existovat mezistavy, kdy je invariance porušena.

Příklady:

- Immutabilita - jakmile je immutable objekt vytvořen, tak si drží tu samou hodnotu. Je pak výrazně jednodušší pracovat s kódem jestliže máme garantovanou tuto vlastnost.
- Binary search tree může mít invariantu, že pro všechny nody platí, že klíč levého potomka je menší než klíč samotného nodu. Správně implementovaná insert funkce tuto invariantu drží.
- Java *List* za každé situace drží pořadí prvků

Invarianty - kontrola

Řešíme:

- zadokumentováním
- kontrolou v rámci volané metody
- speciální metodou, kterou voláme explicitně ve chvíli, kdy potřebujeme provést kontrolu *checkRep()*

```
class Account {  
    // Rep invariant is  
    // name != null && balance ≥ 0  
    public void tranferMoney(int dstAccount, float amount) {  
        ...  
    }  
}
```

```
class Child {  
    private void checkRep() {  
        assert (0 ≤ age < 18);  
        assert (birthdaye + age == todays_date);  
        assert (isLegalSSN(0 ≤ agsocial_security_number));  
    }  
}
```

```
class Account {  
    public void tranferMoney(int dstAccount, float amount) {  
        // using Java assert syntax  
        assert balance ≥ 0 : "balance should be ≥ 0";  
        // using junit.framework.Assert (you don't have to be writing a unit test to use this class)  
        Assert.assertTrue ("balance should be ≥ 0", balance ≥ 0);  
    }  
}
```

ADT - immutable invarianty

Správný ADT zachovává své invarianty, dokonce je za to odpovědný. Důležitou invariantou vybraných ADT je immutabilita.

```
public class Tweet {  
    public String author;  
    public String text;  
    public Date timestamp;  
  
    public Tweet(String author, String text, Date timestamp) {  
        this.author = author;  
        this.text = text;  
        this.timestamp = timestamp;  
    }  
}
```

Jak zajistíme, že jednotlivé tweety jsou immutable?

ADT - immutable invarianty

Prvním problémem je, že objekty mohou přímo modifikovat proměnné třídy, jedná se o tzv. **Representation exposure** (vystavení reprezentace). To kromě toho, že ohrožuje invarianty, tak ohrožuje i **Representation independence** (nezávislost na reprezentaci).

[1] Prvním krokem je tedy schování proměnných za *getter/setter* operace.

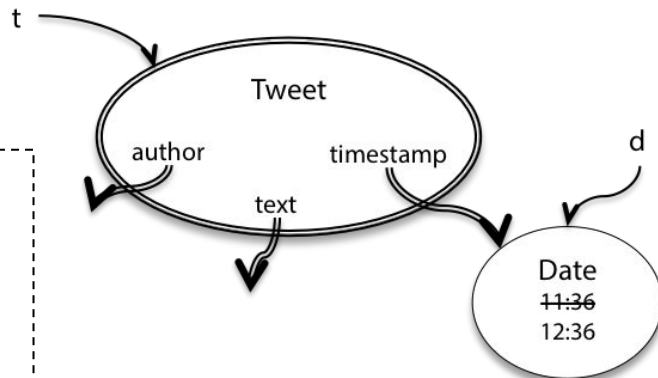
```
public class Tweet {
    private final String author;
    private final String text;
    private final Date timestamp;
    public Tweet(String author, String text, Date timestamp) {
        this.author = author;
        this.text = text;
        this.timestamp = timestamp;
    }
    public String getAuthor() {
        return author;
    }
    public String getText() {
        return text;
    }
    public Date getTimestamp() {
        return timestamp;
    }
}
```

[2] Modifikátor *final* zajistí, že ani implementátor třídy nemůže upravovat stav objektu.

ADT - immutable invarianty

Tím to ale nekončí. Vývojář napíše následující kód:

```
/** @return a tweet that retweets t, one hour later*/  
public static Tweet retweetLater(Tweet t) {  
    Date d = t.getTimestamp();  
    d.setHours(d.getHours()+1);  
    return new Tweet("rbmlr", t.getText(), d);  
}
```


Čímž jsme z objektu tweet vrátili mutable objekt, který je pak modifikován ve vnějším kódu. To můžeme vyřešit jednoduchým patchem, tzv. **defensive copying**.

```
public Date getTimestamp() {  
    return new Date(timestamp.getTime());  
}
```

ADT - immutable invarianty

Vývojář ale může napsat i takovýto kód:

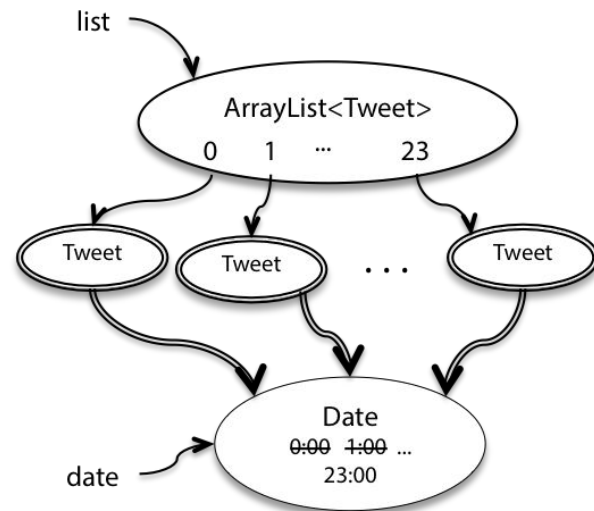
```
/** @return a list of 24 inspiring tweets, one per hour*/  
public static List<Tweet> tweetEveryHourToday () {  
    List<Tweet> list = new ArrayList<Tweet>();  
    Date date = new Date();  
    for (int i = 0; i < 24; i++) {  
        date.setHours(i);  
        list.add(new Tweet("John", "You made it!", date));  
    }  
    return list;  
}
```

Čímž nám všechny instance tweetu odkazují na ten samý date objekt.

```
public Tweet(String author, String text, Date timestamp) {  
    this.author = author;  
    this.text = text;  
    this.timestamp = new Date(timestamp.getTime());  
}
```

Pokud selže úplně vše nebo nechceme dělat kopie objektů, tak je nutné to zapsat alespoň ve specifikaci

```
/**Make a Tweet.  
* @param author    Twitter user who wrote the tweet  
* @param text      text of the tweet  
* @param timestamp date/time when the tweet. Caller must never mutate this Date object again! */  
public Tweet(String author, String text, Date timestamp) {
```


Problém fixujeme kopíí objektu Date v konstruktoru.

ADT - Rep(rezentační) invarianty

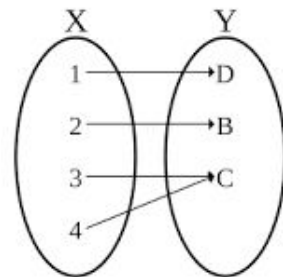
Na ADT je možné se dívat jako na vztah dvou prostorů hodnot. Prostor abstraktních hodnot **A** a prostor reprezentací **R** Abstraktní prostor využíváme, protože to je právě to, co by měl ADT implementovat a vystavit.

Definujeme dva základní termíny:

Abstraktní funkce - surjektivní mapování hodnoty z R do hodnot v A (abstraktních hodnot které reprezentují) - surjekce

$$AF : R \rightarrow A$$

Pozn. Surjekce = zobrazení na, druh zobrazení mezi množinami, které zobrazuje na celou cílovou množinu. Každý prvek cílové množiny má tedy alespoň jeden vzor.

Rep invarianty - mapuje hodnoty z R na boolean (vlastnosti, které se drží a které ne)

$$RI : R \rightarrow \text{boolean}$$

Příklad: Komplexní čísla - prostor reprezentací R je množina objektů třídy `Complex` a abstraktní prostor A je množina komplexních čísel.

```
class Complex {
    private double real;
    private double imag;
    // The abstraction function is
    // real + i * imag
}
```

Příklad: Orientovaná úsečka

```
public class Line {
    private Point start;
    private double length;
    private double angle;

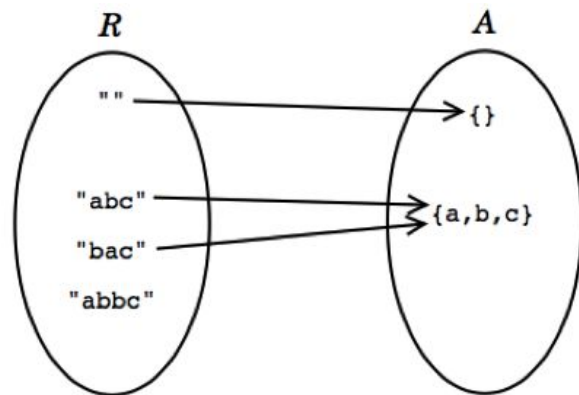
    // Abstraction function is
    // AF(r) = line l such that
    // l.start = r.start
    // l.end.x = r.start.x + r.length * cos(r.angle)
    // l.end.y = r.start.y + r.length * sin(r.angle)
    ...
}
```

Příklad: Implementujeme ADT CharSet. Pro vnitřní reprezentaci použijeme typ String.

```
public class CharSet {  
    private String s;  
    ...  
}
```

Pak R obsahuje *Stringy* a A je matematická reprezentace množiny znaků

- Každá hodnota z A je mapovaná na nějakou hodnotu z R . Ve finále musíme být schopni vytvářet a manipulovat s veškerými možnými hodnotami A a zároveň být schopni je reprezentovat.
- Některé abstraktní hodnoty jsou mapované na více reprezentačních hodnot. Např. Je více možných způsobů jak reprezentovat neseříděnou množinu znaků jako *String*.
- Ne všechny rep hodnoty jsou mapované. Pokud string nemá duplicity tak to např. umožňuje ukončit *remove* metodu po nalezení první instance, protože další neexistuje.

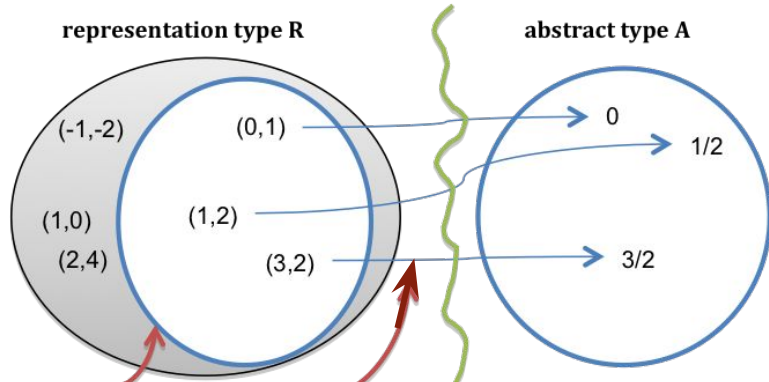
Příklad: Balíček karet

```
/**
 * Card represents an immutable playing card.
 * suit : {Clubs,Diamonds,Hearts,Spades} // barvy
 * value : {Ace,2,...,10,Jack,Queen,King} // typy karet
 */
public class Card {
    private int index;
    // Abstraction function is
    //     suit = S(index div 13) where S(0)=Clubs,S(1)=Diamonds,S(2)=Hearts,S(3)=Spades
    //     value = V(index mod 13) where V(1)=Ace, V(2)=2, ...,
V(10)=10,V(11)=Jack,V(12)=Queen,V(0)=King
    // Rep invariant is
    //     0 <= index <= 51
    private void checkRep() {
        if (index < 0 || index > 51)
            throw new RuntimeException("card index out of range");
    }

    public Card(CardSuit barva, CardValue value) {
        ... // initialize Card
        checkRep();
    }
    ...
}
```

Příklad ADT pro reprezentaci racionálních čísel =>

- Páry jako např. $(2,4)$ a $(18,12)$ nepatří do RI prostoru (mezi Rep Invarianty), protože nejsou v prvočíselném rozkladu jak je vyžadováno (**numer/denom is in reduced form**)

RI - Rep Invarianty = validní reprezentace

AF - abstrakční funce = mapuje validní reprezentace do R

Abstrakční bariéra zajišťující nezávislost reprezentace

```
public class RatNum {
    private final int numer;
    private final int denom;
    // Rep invariant:
    //  denom > 0
    //  numer/denom is in reduced form
    // Abstraction Function:
    //  represents the rational number numer / denom
    public RatNum(int n) {
        numer = n;
        denom = 1;
        checkRep();
    }
    public RatNum(int n, int d) throws ArithmeticException{
        // reduce ratio to lowest terms
        int g = gcd(n, d);
        n = n / g;
        d = d / g;
        // make denominator positive
        if (d < 0) {
            numer = -n;
            denom = -d;
        } else {
            numer = n;
            denom = d;
        }
        checkRep();
    }
}
```


Závěry

- Invarianta je vlastnost, která je vždy splněna na dané instanci ADT po celý jeho životní cyklus
- Dobrý ADT si drží své vlastní invarianty
- Creators a Producers nejdříve inicializují Invarianty a Observers a Mutators je poté drží.
- Rep invarianty specifikují validní hodnoty reprezentace a jsou kontrolovány v runtime speciální metodou `checkRep()`, která do jisté míry nahrazuje preconditions.
- Abstraktní funkce mapují konkrétní reprezentace na abstraktní hodnoty, které reprezentují
- Zpřístupnění reprezentace (***Representation exposure***) je ohrožením pro nezávislost reprezentace (***Representation independence***) a zachování invariant (***Invariant preservation***).
- **ADT Rep Invarianty = kuchařka jak vytvářet abstraktní datové typy tak:**
 - a. aby se minimalizovaly možnosti vzniku chyb
 - b. kód byl srozumitelný
 - c. kód byl připravený na změny.

REFERENCE:

https://ocw.mit.edu/ans7870/6/6.005/s16/classes/13-abstraction-functions-rep-invariants/#rep_invariant_and_abstraction_function